

Χαλκίδα, ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2025

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 154^η
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο,
τὶς Μοναστικὲς Ἀδελφότητες καὶ
τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ἰστιαίας καὶ Βορείων
Σποράδων.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, Ὁσιώτατοι Μοναχοὶ καὶ
Μοναχὲς καὶ Χριστιανοὶ μου εὐλογημένοι,

Ἐφθασε καὶ πάλιν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν, ἡ πανήγυρις τῶν
πανηγύρεων, τὸ ἅγιον Πάσχα.

Ὅλοι μας προσδοκοῦμε μέ ἀνυπομονησίᾳ νὰ ψάλωμε καὶ νὰ
ἀκούσωμε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη καὶ νὰ ὁμολογήσουμε τὴν πίστη μας,
ὅτι ὁ Κύριός μας καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τοῦ θανάτου
Του, ἐπάτησε τὸν θάνατο! Διὰ τῆς ταφῆς Του μετέβαλε τὸ θνητὸ
πρόσλημμα, δηλαδή τὴν ἀνθρώπινη φύση, τὴν ὁποία προσέλαβε ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, γενόμενος ἄνθρωπος

ἀληθινός, δίχως ποτέ νὰ παύσει νὰ εἶναι αὐτὸ ποὺ ἦταν πρὶν τὴν σάρκωσή Του, δηλαδή, Θεὸς καὶ τὴν ἔκανε ἀθάνατη. Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, χαρισάμενος τὴν ζωὴν σέ μᾶς τοὺς αὐτοκαταδικασθέντες, στὸν ἀνίκητο μέχρι τότε θάνατο, ἀνθρώπους.

Λίγο πρὶν τὸ ἐκούσιο πάθος Του, ὁ Χριστός, παρομοίασε τὸν ἑαυτὸν Του μὲ τὸν κόκκο τοῦ σταριοῦ καί, χρησιμοποιώντας τὴν γεωργικὴ εἰκόνα τῆς σπορᾶς στὴν γῆ, εἶπε ὅτι, ὅπως ὁ κόκκος τοῦ σταριοῦ, γιὰ νὰ βλαστήσει καὶ νὰ καρποφορήσει, πρέπει νὰ πέσει στὴν γῆ καὶ νὰ ἀποθάνει, ἀλλοιῶς θὰ μείνει μόνος του, ἔτσι πρέπει νὰ ἀποθάνει καὶ ὁ Ἰδιος καὶ νὰ ταφεῖ στὴν γῆ καί, διὰ τοῦ θανάτου Του καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεώς Του, νὰ πατήσῃ τὸν θάνατο! Θαυμαστό τό γεγονός! Μᾶς θυμίζει καὶ τὸν δικό μας θάνατο, τὴν σπορά μας στὴ γῆ διὰ τῆς ταφῆς καὶ τὴν ἀναμενόμενη ἐκ νεκρῶν ἀνάστασή μας κατὰ τὴν δευτέρα Παρουσία.

Αὐτὴν τὴν βεβαία ἐλπίδα φανερώνουμε στά διὰ τῶν κολλύβων (πού εἶναι κόκκοι σταριοῦ βρασμένοι) τελούμενα ἱερά μνημόσυνα. Σίτος, λοιπόν, ὁ Χριστός! Σίτος, ὁ ὁποῖος θερίζεται ἀπ' ὅσους ἐπιθυμοῦν τὴν σωτηρία, ἀπὸ τὸν εὐφορο καὶ γλυκύτατο ἀγρό, τὰ σπλάγχνα τῆς Παναγίας μας, ὅπου ἐσκήνωσε μέ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀπ' αὐτὸν τὸν σίτο προέρχεται ὁ ἄρτος τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὁ Χριστός, ποὺ, ὅπως ὁ Ἰδιος εἶπε γιὰ τὸν ἑαυτό Του, εἶναι ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὥστε ὁποῖος φάει αὐτὸν τὸν ἄρτο νὰ μὴν ἀποθάνει, ἀλλὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀναστηθεῖ στὴν αἰώνια καὶ ἀτελεύτητη ζωή! Ἡ Ἀνάστασή μας συνεπῶς καὶ ἡ ἀφθαρτοποίησή μας, εἶναι προσφορά Του καὶ δῶρο Του, ἀλλὰ καὶ ἀποτέλεσμα

ἀγαπητικῆς σχέσεως καὶ ἐνώσεως μας μὲ Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι ἡ Ζωή! Καὶ τοῦτο συντελεῖται στὴν Θεία Λειτουργία ποὺ θὰ ἀκολουθήσει ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως καὶ στὴν ὁποία προτρέπω καὶ θερμοπαρακαλῶ νὰ εἴμαστε ὅλοι παρόντες καὶ μέτοχοι! Πρὸς τοῦτο, ἅς θυμηθοῦμε πὼς ἡ ἄκαιρη καὶ βιαστικὴ τροφή τοῦ ἀπαγορευμένου καρποῦ ἔβγαλε τοὺς πρωτόπλαστους ἀπὸ τὸν παράδεισο στὴν ἐξορία καὶ τοὺς ὁδήγησε στὸν θάνατο. Πρὸς Θεοῦ, μὴν γίνει καὶ ἀπόψε ἡ βιασύνη καὶ ἡ λαχτάρα γιὰ τὸ φαγητὸ αἰτία νὰ στερηθοῦμε Αὐτὸν ποὺ εἶναι ἡ Ζωή!

Ἐξάλλου αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν συμβολισμὸ μὲ τὸν κόκκο τοῦ σίτου χρησιμοποιοῦν οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, προκειμένου νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ συνειδητοποιήσουμε αὐτὸ ποὺ κι ἐμεῖς εἴμαστε ὡς Ἐκκλησία. Ὁ καθένας μας εἶναι ἓνας κόκκος σταριοῦ καὶ ὅλοι μας πρέπει νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ ἄχυρα καὶ καθαροὶ νὰ ἀλεσθοῦμε μέσα στὴν ἀγάπη, νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Χριστό καὶ μεταξὺ μας καὶ νὰ γίνουμε τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἀληθινὸ πρόσφορο στὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ! Αὐτὸ εἶναι ἓνα Μυστήριον ποὺ γίνεται ἀπτὴ πραγματικότης, βίωμα ἀληθινό, κυρίως στὴν Θεία Λειτουργία, ποὺ πρέπει, ὡστόσο, νὰ συνεχίζεται καὶ μέσα στὴν καθημερινή μας ζωὴ. Πρέπει νὰ πεθάνουμε, ὡς παλαιοὶ ἄνθρωποι, γιὰ νὰ ζήσουμε ἀναστημένοι ἀπὸ τούτῃ τὴν ζωὴ. Ἡ θυσία τοῦ ἐγωῖσμοῦ μας καὶ τοῦ ἀτομικοῦ θελήματός μας, δέν εἶναι φυσικὰ εὐκόλη ὑπόθεση. Γι' αὐτό, περιγράφοντας αὐτὸν τὸν δύσκολο ἀγῶνα, λέει ὁ ψαλμωδὸς ὅτι σπέρνουμε μὲ δάκρυα, ἀλλὰ θὰ θερίσουμε, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς δευτέρας Παρουσίας, μὲ ἀγαλλίαση, τὴν Ζωὴ καὶ τὴν ἀνάστασι!

Παιδιά μου ἀγαπητά,

Ὁ Ἀναστημένος Χριστός μᾶς καλεῖ, τούτη τήν φωταυγῇ
 ἡμέρα τῆς ἐγέρσεως, στό ἀναστάσιμο τραπέζι Του, ὅπου προσφέρει
 καί προσφέρεται εἰς βρῶσιν καί πόσιν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καί
 ζωὴν αἰώνιον. Ὁ Χριστός εἶναι πού δίνει τήν χαρά καί τήν Εἰρήνη!

Ἄς προσέλθουμε σ' αὐτήν τήν πηγὴ τῆς Ἀναστάσεώς μας καί
 ἀλλήλους περιπτυσσόμενοι, ἅς ψάλλουμε μέ μιά καρδιά καί μιά
 φωνή· τό «Χριστός Ἀνέστη!» «Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
 λαοί!» «... ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος ἀνέτειλεν Ἥλιος!» καί ἤδη
 διεβίβασεν ὅλους μας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τήν ζωήν!

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας! Ἀμήν!

Διάπυρος εὐχέτης σας

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος